

Soudní soustava ČR

Oponentský posudek

Jméno diplomanta: **Monika Rita Hercíková**

Téma diplomové práce: **Soudní soustava ČR**

Datum odevzdání diplomové práce: březen 2018

Počet stran: 71 stran

Aktuálnost tématu:

Po přečtení názvu práce „*Soudní soustava ČR*“ se nabízí otázka, jakým směrem se diplomantka pustí. Zda si vybere organizační strukturu soudů (tj. jmenování soudců obecných soudů, funkcionáře – jmenování, odvolávání; velmi zajímavou otázku ústavnosti opakovaného jmenování soudních funkcionářů, atd.) – pak zcela mimo strukturu obecných soudů zařadí Ústavní soud a nebo zda autorka „půjde“ po „obsahové stránce výkonu soudní moci“.

Práce průběžně a dle mého názoru zcela nepřehledně kolísá mezi oběma způsoby, přičemž ani jednu variantu nedotahuje. Diplomantka vždy pouze nastíní ani ne problém, ale fakta (v řadě případů i neúplná), přičemž v jiném oddílu práce je vše zcela stejně zopakováno. Jako příklad mohu uvést podmínky jmenování soudce obecného soudu a jeho trestní stíhání (str. 52, str. 34), přičemž nikde není rozebrána subjektivní podmínka „potřebných zkušeností a morálních vlastností“ včetně soudních rozhodnutí, týkající se povinnosti prezidenta jmenovat. Podobně je popisován i Ústavní soud. Podkapitola 3.3.2. nazvaná „*Východiska pro vznik Ústavy 1993*“ se zcela věcně kryje s kapitolou 4.2.1. „*Soudce Ústavního soudu*“. Ovšem otázka přestupkové imunity či otázka účasti v politických stranách rozebrána není.

V rámci celkové koncepce považuji taktéž za nešťastné nejprve popisovat „*kolik má Nejvyšší soud kolegií*“ a teprve v navazujícím textu čtenáři sdělit, z kolika soudců se Nejvyšší soud skládá. Otázka výběru a jmenování funkcionářů Nejvyššího soudu (str. 61) je také řešena zcela neúplně. Problematika ústavnosti opakovaného jmenování soudních funkcionářů pak není řešena vůbec; resp. velmi stručně se o ní dozvíme až v kapitole 5.4.3. „*Vrchní soudy*“ (str. 65). Tato otázka má být řešena na obecné úrovni a nikoli zcela nedostačujícím jedním odstavcem v této kapitole.

V některých částech práce jsou zase informace neúplné. Jako příklad lze uvést:
str. 8 - „*soudci jsou při výkonu své funkce nezávislí, při rozhodování se řídí pouze zákonem*“
x str. 35

str. 63 – „*Předsedu a místopředsedu Nejvyššího správního soudu jmenuje prezident republiky ze soudců Nejvyššího správního soudu na dobu 10 let*“. Je výkon této pravomoci s kontrassegnací; o které ustanovení Ústavy se opírá – chybí – stejné pak i u Vrchních soudů (str. 65)

V celé práci se neustále jako nit prolíná otázka nezávislosti soudní moci, resp. samostatnosti a institucionální oddělenosti této moci od moci zákonodárné a moci výkonné. Proto zcela postrádám alespoň nástin rozhodnutí Ústavního soudu v kauzách „Brožová“, které jsou, dle mého názoru, klíčové pro pochopení tohoto vztahu.

Kritéria hodnocení práce:

Práce je velmi popisná a nepřehledná; postrádám i onu aktuálnost, která je v úvodu práce slibována.

Závěr je pak jen nesourodé konstatování faktů, které jsou již notoricky známé s absencí vlastních myšlenek, pokud opomenou, že se diplomantka názorově přiklání k nutné specializaci soudů.

Doporučení diplomové práce k obhajobě:

S velkými výhradami doporučuji diplomovou práci k ústní obhajobě a doufám, že alespoň na některé níže položené výtky diplomantka uspokojivě odpoví.

V Praze dne 16. 5. 2018

JUDr. Kateřina Janstová, Ph.D.

Oponent